

[Formanden.]

Det er meddelt mig, at *Jacob Sørensen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1966-67. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Jacob Sørensen*, har vedkommende gruppe udpeget *Finn Poulsen*, som herefter er valgt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Her ved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene.

I lovens § 1, stk. 4, blev det pålagt styrelsen for teknisk samarbejde med udviklingslandene for de kompetente myndigheder at forelægge bl. a. spørgsmålet om garantier for private investeringer. Et under handelsministeriet nedsat udvalg, omfattende repræsentanter for de interesserede ministerier og erhvervsorganisationer, har behandlet dette spørgsmål og har afgivet betænkning den 28. februar d. å. Når denne betænkning ikke er fremkommet tidligere, skyldes det i det væsentlige, at det en tid lang så ud til, at en international konvention om garantier for investeringer i udviklingslandene havde udsigt til at opnå fornøden tilslutning. Det er imidlertid nu sandsynligt, at en sådan international konvention ikke vil blive en realitet inden for en nærmere fremtid, og da de forhandlinger, der pågår mellem de nordiske lande, ikke umiddelbart sigter på en fælles nordisk garantiordning, finder regeringen det ønskeligt, at der gennemføres en dansk investeringsgarantiordning ved ændring af loven om teknisk samarbejde med udviklingslandene. Forslaget herom er dog udformet på en sådan måde, at det ikke vil volde vanskeligheder at indpasse den nationale ordning i et fremtidigt internationalt garantiarrangement.

Formålet med en investeringsgarantiordning er at søge den økonomiske og sociale vækst i udviklingslandene fremmet ved at gøre det lettere for danske virksomheder at etablere datterselskaber o. lign. i u-landene. I mange udviklingslande står man på den industrielle udviklings første stadi, og mange mindre danske virksomheder skulle

have gode forudsætninger for at kunne yde en indsats på det industrielle niveau og under de størrelsesforhold, som man træffer i u-landene. Den risiko, som danske virksomheder løber i forbindelse med investeringer i udviklingslandene, bør de derfor ikke bære alene, og under den foreslåede ordning kan disse virksomheder tegne forsikring til dækning af de med investeringen forbundne politiske risici, d. v. s. risikoen for nationalisering, transfereringshindringer, krig og lignende uroligheder.

Samtidig med at gavne udviklingslandene vil ordningen også virke til fremme af danske produktions- og eksportmæssige interesser. I mange lande støder vore eksport-erhverv på importrestriktioner, og den eneste måde at bevare sit fodfæste på sådanne områder vil ofte være at etablere egen produktion på stedet. Set fra et rent erhvervssynspunkt må ordningen i sådanne tilfælde siges at virke eksportfremmende.

At en lang række udviklingslande ønsker at fremme deres udvikling ved at tiltrække udenlandske investeringer, fremgår af såvel nationale love om beskyttelse af sådanne investeringer som af bilaterale regeringsaftaler mellem udviklingslande og kapital-eksporterende lande om gensidig beskyttelse af investeringer. Sådanne love og aftaler giver imidlertid ikke altid den danske investor den fornødne sikkerhed. De må derfor, såfremt de private investeringer i udviklingslandene skal øges væsentligt, suppleres med en ordning som den foreslåede, der fritager investor for de med investeringen forbundne politiske risici.

Jeg vil gerne understrege, at den nye bestemmelse kun vil finde anvendelse på nye investeringer i udviklingslandene, ikke på allerede foretagne investeringer, idet hovedformålet er at forøge strømmen af kapital til udviklingslandene. Det er næppe muligt i dag at danne sig en begrundet forestilling om, i hvilket omfang ordningen vil blive benyttet af det danske erhvervsliv. Der foreligger en række tilkendegivelser af erhvervslivets interesse i sagen, men de giver ikke tilstrækkeligt grundlag for et talmæssigt skøn. Dette er baggrunden for, at det foreslås, at beløbsrammen på 200 mill. kr. skal kunne udvides med finansudvalgets tilslutning.

Private investeringer i udviklingslandene